

ситуацію у вищій школі, необхідно, на нашу думку, проводити спеціальні просвітницькі заходи, здійснювати суворий контроль та посилити відповідальність за порушення принципів академічної доброчесності. Не можна допускати, щоб майбутній фахівець був позбавлений можливості критично мислити, шукав легких шляхів вирішення проблем та уникав відповідальності. Україні у післявоєнний період потрібні фахівці, які зможуть у найкоротші строки відбудувати її та зробити процвітаючою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Варава І. Причини існування академічної недоброчесності студентства в сучасному освітньо-науковому просторі та шляхи її подолання. *Актуальні питання гуманітарних наук*. Вип. 33, том 1, 2020. С. 273-278.

2. Внукова О., Калініна К., Цховребашвілі О. Наукові підходи до формування академічної доброчесності студентів у закладах вищої освіти. *Інноватика в освіті, науці та бізнесі: виклики та можливості: Матеріали IV Всеукраїнської конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених 17 листопада 2021 р., м. Київ, К. : КНУТД, Т. 1. 2023. С. 34-39.*

3. Павлюк А. В., Давидюк Т. О., Андросенко А. О., Внукова О. М. Проблема академічної доброчесності в закладах вищої освіти на сучасному етапі. *Інноватика в освіті, науці та бізнесі: виклики та можливості: Матеріали II Всеукраїнської конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених 18 листопада 2021 р., м. Київ, К. : КНУТД, Т. 1. 2021. С. 107-113.*

Олійник Олег Олександрович

аспірант Національної академії внутрішніх справ (М. Київ)

КОРУПЦІЯ, ЯК ЗАГРОЗА ВНУТРІШНІЙ БЕЗПЕЦІ

Ступінь захищеності кожної держави перед зовнішніми загрозами, у тому числі збройною агресією, перебуває у безпосередній залежності від

внутрішньої стабільності, міцності національного державного апарату, ефективності політичної влади на усій державній території. У цьому контексті саме корупція найчастіше виступає основною внутрішньодержавною причиною політичних та економічних криз. Треба погодитись, що вона має широкий вплив на усі соціуми, оскільки підриває демократію і верховенство права, а також призводить до порушень прав людини, викривлень ринків, зниження якості життя і дозволяє організованій злочинності, тероризму та іншим загрозам безпеки людей процвітати. Цей негативний феномен можна виявити в усіх країнах – великих і малих, багатих і бідних – але саме в країнах, що розвиваються, його наслідки є найбільш руйнівними [1].

На сучасному етапі корупція є однією з головних загроз національній безпеці та демократії в Україні. Зокрема, корупція заважає повноцінній реалізації прав і свобод громадян; заперечує принцип верховенства права, а її швидке поширення й надалі обумовлене недосконалістю як правових норм, так і моральних якостей вітчизняного суспільства; утискає свободу слова, оскільки корумпована влада переважно зацікавлена в некоректному висвітленні мас-медіа корупційних процесів у країні; сприймається владою й переважною більшістю населення як звичне явище, а можливість її подолання викликає великі сумніви; призводить до падіння міжнародних рейтингів України і небажання закордонних інвесторів вкладати свої капітали в її розвиток [2].

За територіальною ознакою слід розрізняти внутрішньодержавну (національну) та транснаціональну корупцію. Залежно від форми вчинення корупційної діяльності – хабарництво, шахрайство, вимагання, розтрата (привласнення), публічних коштів, клієнтизм, лобізм, фаворизм, кумівство (непотизм), захоплення держави (*state capture*) [3, с. 8].

Внутрішня безпека України – це стан захищеності життєвоважливих інтересів особи, суспільства та держави від внутрішніх і зовнішніх загроз. У змістовому плані внутрішня безпека держави є складним багатоаспектним

поняттям і передбачає такі види безпеки: політичну, економічну, інформаційну, державну, воєнну, науково-технічну, екологічну безпеку громадського порядку, індивідуального розвитку нації та інші види внутрішньої безпеки [4].

Загрози внутрішньої безпеки держави – це система організаційно-управлінських, правових, політичних, соціальних, економічних, екологічних заходів, яка визначає сукупність чинників та умов, що створюють небезпеку певному об'єкту і суб'єкту загроз та охороняється нормами адміністративного права та інших галузей права, що виникають через цілеспрямовану діяльність окремих суб'єктів права (держави, фізичних та юридичних осіб) і спрямовані на завдання шкоди суспільству. Основним елементом внутрішньої безпеки якого є об'єктивний і всебічний моніторинг ефективності державної (законодавчої, виконавчої) та судової гілок влади, який застосовується з метою виявлення та прогнозування загроз, що забезпечує захист життєво важливим інтересам людини та громадянина, суспільства, держави та її інститутів від реальних і потенційних внутрішніх загроз невоєнного характеру [5].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Трепак В.М. Протидія корупції в Україні: теоретико-прикладні проблеми: монографія. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2020. 444 с.
2. Корупційна злочинність в Україні: сучасний стан, детермінанти та запобігання: навч. посіб. / автор. кол.: В. В. Василевич та ін. Київ: ФОП Маслаков, 2018. 340 с.
3. Головкін Б. М., Шостко О. Ю., Новіков О. В. та *ін.* Запобігання корупції : підручник. Харків : Право, 2019. 296 с.
4. Нікітенко О.І. Теоретичні проблеми удосконалення забезпечення внутрішньої безпеки держави правоохоронними органами: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Харків: Харк. нац. ун-т внутр. справ. 2013. 34 с.

5. Бойко І. Забезпечення внутрішньої безпеки держави органами системи МВС України: актуальні загрози. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 8. С. 132-140.

Ткач Леонід Олександрович

*здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Київський національний університет
технологій та дизайну (м. Київ)*

Науковий керівник – д-р екон. наук, доц. Шацька З. Я.

ШЛЯХ УКРАЇНИ ДО РОЗБУДОВИ ЕФЕКТИВНОЇ ТА ПРОЗОРОЇ ДЕРЖАВИ

Антикорупційна діяльність в Україні має глибоке коріння, що пов'язане зі специфікою пострадянського періоду. Після здобуття незалежності у 1991 [7] році Україна зіткнулася з численними викликами, серед яких корупція стала однією з найбільших перешкод на шляху до становлення відкритої та надійної держави. Протягом 1990-х і початку 2000-х років корупція проникла майже в усі сфери життя: від політики та економіки до судової системи та правоохоронних органів.

Поштовхом до активної антикорупційної діяльності стало декілька факторів. По-перше, зростаюче незадоволення суспільства рівнем життя та корупцією на всіх рівнях влади. Люди почали все більше вимагати прозорості, справедливості та відповідальності від державних службовців. Це особливо проявилось під час революційних подій, таких як Помаранчева революція [6] у 2004 році та Революція Гідності [5] у 2014 році. Ці події підкреслили важливість боротьби з корупцією як однієї з основних вимог громадянського суспільства.

По-друге, міжнародний тиск та зобов'язання перед європейськими та світовими партнерами також відіграли значну роль. Західні країни та